

Spm. nr. S 500

14) Til integrationsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvem der efter regeringens opfattelse skal bestemme, hvem borgere vælger at ægte?«

Kamal Qureshi (SF):

Det er nogle mærkelige svar, man får. På den ene side får man at vide, at ministeren skriftligt har svaret, at det ikke passer, og derefter får man at vide, at det, ministeren har svaret skriftligt, egentlig ikke var det, ministeren mente alligevel. Nå.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil redegøre for regeringens opfattelse af, hvem det er, der skal vælge en ægtefælle. Vil ministeren med sit liberale syn fortælle: Hvem er det, regeringen mener helt suverænt skal bestemme, hvem man vælger at leve sammen med og blive gift med?

SF's holdning er helt klar. Vi vil gøre alt, hvad vi kan for at sikre det enkelte individ mod overgreb, det enkelte individs ret til selv at vælge sit liv, selv at vælge sin ægtefælle.

Derfor spørger jeg ministeren direkte: Hvem mener regeringen skal bestemme, hvem borgere vælger at ægte?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår ikke spørgsmålet. Naturligvis mener regeringen, at man selv skal vælge sin ægtefælle. Så jeg forstår ikke rigtig, hvad det drejer sig om.

Kamal Qureshi (SF)

Jamen så skal jeg da oplyse ministeren om det. Ministeren kunne have læst Information den 19. januar, hvor Venstres Ungdoms formand, Martin Hjørt, siger, at det er et stort problem, at man går ind og lovgiver om kærlighed.

Så skal jeg tilføje en anden liberal person. Overskriften på artiklen er »Liberale efterlyser liberalisme«. En anden person, der hedder Christopher Arzrouni, som er medlem og tidligere sekretær i det liberale selskab Libertas, som har ca. 300 medlemmer, siger, at visse ting i regeringens udspil går imod den liberale tankegang, fordi en anden ville vide, hvor det humane lå i at nægte forældre over 60 år familiesammenføring.

Jeg kan se, at tiden er udløbet. Jeg kommer ind på det næste gang.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Så vidt jeg husker, er spørgsmålet om de over 60-årige rejst af Kristeligt Folkeparti. Det er taget med i regeringens oplæg, fordi vi synes, at det er en rimelig tanke. Og så har vi ikke lovgivet om kærlighed. Vi har lovgivet om, hvad der skal give ret til opholdstilladelse. Det er det, det drejer sig om. Alle må gifte sig med hvem, de vil, men da giftermålet bruges til formål, som ligger fjernt fra den opfattelse af kærlighed og giftermål, som tilhører vores kultur, har vi altså været nødt til at lovgive om ting, som man hidtil ikke har været nødt til at lovgive om.

Det er sådan set meget naturligt. Når der opstår kulturbrydninger, er der visse stiltiende forudsætninger for lovgivningen, som man ikke længere kan gå ud fra er opfyldt, og så må man præcisere disse forudsætninger. Det er det, vi gjorde i Tvindloven, og det er det, vi nu også må gøre i anden lovgivning.

Kamal Qureshi (SF):

Så kan jeg i hvert fald konstatere, at ministeren bekræfter, at det udsagn, som en af ministerens liberale medlemmer... undskyld, jeg læste det forkert tidligere, men Christopher Arzrouni, der som nævnt er tidligere sekretær for det liberale selskab Libertas, siger, at det smager lidt af, at staten vil have kontrol med, hvem man gifter sig med.

Samtidig bliver der sagt af Michael Bonde Nielsen, som også er en af de liberale, at når man indfører en regel om, at man skal være 24 år for at gifte sig med en udlænding, har vi overskredet grænsen for diskriminering.

Det vil sige, at ministeren bekræfter, at der kan være situationer, hvor det er staten, der skal bestemme, hvem man må blive forelsket i, eller hvem man må gifte sig med, hvis man ønsker at bosætte sig i det danske samfund.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

En påstand bliver jo ikke nødvendigvis rigtigere af, at Christopher Arzrouni fremsætter den, specielt ikke hvis den bygger på en misforståelse, hvad den gør i dette tilfælde. Vi lovgiver ikke om kærlighed. Vi lovgiver om opholdstilladelse.

Kamal Qureshi (SF):

Nu kan man jo sige, at man kan lovgive om noget, men hvis lovens udformning, lovens brug, lovens praksis fører til, at den sætter grænser for, hvem man kan blive forelsket i, hvis nu personen har den forkerte nationalitet, så har det